

YAZI ODASI

SELİM İLERİ

Sait Faik'in Bir Hikâyesi Var

Genç kuşakla şimdi daha sık görüşebiliyorum. Gençler sorunlarını bize oranla çok daha cesurca dile getiriyorlar.

Yaşamdan ne bekliyorlar...

Yarın için ülküleri...

Düşlerindeki yaşama...

Anlatıyorlar. Ben de çok şey öğreniyorum o ara. Bizim beklentilerimiz bugüne cevap veremiyor artık. Ülküler, düşler alabildiğine değişmiş. Büyük kentlerin genç insanları neredeyse sofu bireyci diyebileceğim bir dünya görüşünden yana.

Bunda edebiyat sevgisinin iyiden iyiye silinip gitmesinin rolü var mı diye düşündüm.

Söyleştikçe ayırt ettim: Genç insanlarımız edebiyattan büsbütün kopartılmışlar. Dünya edebiyatını hemen hiç bilmiyorlar. **Dostoyevski, Tolstoy, Balzac**, hatta **Shakespeare**... Bu adlar onlara hiçbir şey söylemiyor.

Türk edebiyatı konuşulduğunda, bir ara, **Orhan Pamuk** adı anılırdı. Gündemde olursa, **Yaşar Kemal**'i de hatırlayanlar var. **Orhan Kemal, Behçet Necatigil, Cahit Külebi, Kemal Tahir, Sait Faik** diyorum, gelişigüzel sıralıyorum usta yazar ve şairlerimizin adlarını, sağırduyarlıkla yüz yüze geliyorum.

Nâzım Hikmet'i tanıyorlar ama 'pek' okumamışlar. **Aziz Nesin**'i okumuşlar ama **Hüseyin Rahmi Gürpınar**'ı ilk kez benden işitiyorlar. Hemen hepsi en azından liseyi bitirmiş bu genç insanların ne kadar talihsiz olduklarını düşünüyorum. Okuma mutluluğuna kavuşmamışlar. Bundan sonra kavuşsunlar dilerim.

Ortaöğretimde **Nâzım Hikmet**'e ya da **Orhan Kemal**'e yer yoktu, benim öğrenim yıllarımda. Bununla birlikte **Yahya Kemal**'i, **Abdülhak Şinasi**'yi, hatta **Necatigil**'i az buçuk okumuştuk. Hatırlıyorum: Ortaokul Türkçe kitabımızda *Fahim Bey ve Biz*'den bir bölüm vardı; **Fahim Bey**'in giysilerinin anlatıldığı bölüm. **Abdülhak Şinasi**'yi o zaman sevmiştim. Gerçi yıllar sonra bütün eserini okudum, ama tanıyordum **Abdülhak Şinasi**'yi, dedim ya, romanının bir bölümüyle bile sevmiştim.

Aradan geçen zaman içinde ne oldu da bu yazarlarımız tanıtılamaz oldu? Okul kitaplarında **Yahya Kemal**'in şiirlerinden örnekler bugün de yerli yerinde duruyor. Gelgelelim **Yahya Kemal** bilinmiyor.

Ahmet Haşim hiç bilinmiyor.

Refik Halid Karay'ı kimse tanımıyor.

Ya günümüz yazarları? Yaş ortalaması yirmi-yirmi beşse; ne **Tahsin Yücel**, ne **Enis Batur**, ne **Fürüzan**... Olabilir mi? Oluyor işte...

Sait Faik'ten bir hikâye okuyorum genç dostlarıma, "*Haritada Bir Nokta*"yı okuyorum. O kadar çok severim ki bu hikâyeyi! Genç dostlarımdan gözlerinde pırıltılar arıyorum. Hayır, sevmiyorlar. Bir türlü sevdiremiyorum.

O zaman başka konulara, bambaşka kişilere sıçırıyoruz. **Sezen Aksu** ya da **Hülya Avşar** konuşulursa herkesin söyleyecek bir sözü oluyor. **Tarkan**'ı konuşuyorlar, ama **Müzeyyen Senar**'ı konuşmuyorlar.

Aralarından kimileri beni 'tiyatrocucu' sanıyor. Yazar olduğumu bilen çok az. O tiyatroculuğun da ne olduğu belli değil: Aktör müyüm, yönetmen miyim, oyun yazarı mı? Sadece 'tiyatrocucu': "*Tiyatrocusunuz, siz daha iyi bilirsiniz...*"

İşin tuhafı, tiyatrocucu olmadığımı söyleyemiyorum.

Kimileyin umutsuzluğa kapılıyorum. Otuz yıl geçti, Yeni ufuklar dergisinde yayımlanmış ilk yazımdan bu yana. Hepsi boşuna mıydı?

Eve dönüp kendi kendime **Sait Faik** okuyorum:

"*Yıldızlara baktım. Hani yıldızlar. Birahane de yıldız mı olur. Yıldızlara baktım. Bir sinemaya daldım. Geçen gün koşa koşa caddeden geçiyordu. Vakit beşe çeyrek vardı. Geç kalmıştı matineye. Koşa koşa o sinemaya girdi. Ardından baktım kaldım.*"

Nasıl okunmaz "*Yalnızlığın Yarattığı İnsan*"?

"*Hiçbir şey ölüm gibi güzeldir.*"

Ne oldu da artık etkilenmiyorlar bu tümceden?

"*Bir açık yer bulsam. Bir bira daha içsem. Yok. Her yer kapanmış.*"

Aklımdan "*Kırlangıç Yuvasındaki Kadın*" geçiyor, elbette "*Kalinikhta*" geçiyor, "*Mahalle Kahvesi*", "*Menekşeli Vadi*"...

Sait Faik'in bir hikâyesi var!

Sait Faik'in birçok hikâyesi var!

Çok yazık: sadece **Sezen Aksu** konuşuyoruz.

Takvimde İz Bırakan:

"*Yağmurlar mevsiminde gittim/ renklerden annmiş bir kent/ ve beyaz teniyle Kız Kulesi/ yazdı, bir yanım İstanbul/ bir yanım suların bedeni*" **Refik Durbaş**, *Düşler Şairi*, Adam Yayınları, 1997.

